

nairt at bevilge 4,000 Rd. til Anvendelse efter Indenrigsministeriets Afgjørelse, til at fremme Industriudstillinger i de enkelte Kjøbstæder. Forsaavidt ikke Staten iøvrigt til mangfoldige andre vigtige Anliggender ydede et saadant Tilskud, vilde det ikke være faldet Forslagsstillerne ind at stille nærværende Forslag, men da der til mangfoldige vigtige Grene af Landets Anliggender, saasom til Landvæsenets, Huisdyravlens og Fiskeriets Fremme og flere lignende Diemed ydes Tilskud fra Statens Side, saa have vi troet, at der var tilstrækkelig Grund til at stille dette Forslag. En Grund dertil have vi fundet deri, at hvad man iøvrigt ellers vil dømmen om Følgerne af den nye Næringslov, der i sit fulde Omfang træder i Kraft først kommende 1ste Januar, saa troer jeg dog, at Alle ere enige i, at Overgangen fra den gamle bundne Tilstand til den nye i de nærmeste Aar kan og vil medføre forskjellige Ulemper og Vanskeligheder for de Classer af Samfundet, der — med eller uden Grund — have antaget, at de vare mere tilfredse med Hensyn til deres Eksistens under den ældre Tilstand end under den nye. Det er bestandig anført, og det vistnok med Rette, at det, der nu for Kjøbstæderne nærmest er at gjøre, er at tage sig hyderligere op og, navnlig hvad de Industridrivende angaaer, at anstrenge sig hyderligere for at blive dygtigere, her i sit Fag, for at kunne levere saadanne Arbeider og saadanne Producenter, at de kunne udholde den Concurrance, som de ville blive undergivne, med Industrien paa Landet, og navnlig, at de bedre og fuldkomnere Arbeider i de forskjellige Retninger for Fremtiden ogsaa nærmest maatte kunne søges i Kjøbstæderne. Kjøbstæderne maae altsaa udvikle en større Virksomhed med Hensyn til Industrien, end man kan antage, at der hidtil i Reglen har fundet Sted, og det er derpaa, at de i Fremtiden skulle bygge deres Eksistens og videre Opkomst. Nu er Forholdet i Kjøbstæderne, efter Forslagsstillerens Mening, ikke saaledes, at disse med egne Kræfter alene ville kunne tage sig saaledes op; der udfordres, for at de skulle kunne gjøre det, at forskjellige Foretagender maae trives, og det er ogsaa bekjendt, at der i flere Kjøbstæder tænkes paa ved Industriudstillinger noget at fremme det Diemed, jeg her har an-

ført, idet man har meent, at det vilde være en Spore for hver enkelt af disse Byers Industridrivende til at lægge Vind paa at vise deres Dygtighed ved at præstere Arbeider, der kunne komme frem paa denne Udstilling; og for at Bedøverne i Landdistricterne, det naturlige Opland for Kjøbstæderne, ved slige Udstillinger kunne blive opmærksomme paa, hvad der kan præstere i de nærmeste Kjøbstæder fremfor i deres egne Omgivelser paa Landet. De ville derved hyderligere blive opmærksomme paa, at naar de ville have godt og fuldenbt Arbeide af den Slags, da ville de kunne finde saadant ogsaa i de nærmeste Kjøbstæder, medens maastee ellers Mange ville søge det i Hovedstaden eller andre mere fraliggende større Stæder. Det er altsaa for at bidrage til, at saadanne Bestræbelser kunne komme igang, og for at Erfaringen kan vise, om de virkelig medføre den tilsigtede Nytte eller ikke, at vi have foreslaaet dette ringe Tilskud. Der er naturligvis kun Tale om Tilskud, thi det er et aldeles rigtigt Princip, der overalt er fulgt, at de Vedkommende maae vise, at de selv have den fornødne Interesse for Sagen ved at offere Noget derfor, og at det kun er i Forhold til det Offer, Vedkommende selv vise sig villige til at bringe, at Staten kan beqvemme sig til at yde et passende Tilskud. Hvad Summens Størrelse angaaer, da erkjende vi fuldtvel, at den er ringe overfor Diemedet, men dersom det skulde vise sig, at denne Foranstaltning medfører nogen væsentlig Nytte for vedkommende Kjøbstæder og i det Hele bidrager til at bringe Industrien til større Opkomst og Udvikling her i Landet, saa holde vi os forvissede om, at et lidt større Bidrag i de følgende Aar kan ventes. Det har naturligvis ikke været vor Mening; at dette Beløb skulde slaaes fast som noget Ordinairt; vi have blot troet, at der kunde være god Grund for Staten til at offere Noget i denne Overgangstilstand, den vare nu flere eller færre Aar; det vil naturligvis beroe paa hver enkelt Rigsdag for hvert Finantsaars Vedkommende, hvorvidt Understøttelsen skal gives. Meningen er som sagt ikke, at det skulde fortsættes som noget Vedvarende, men det skulde være Noget, hvorved man blandt Andet kunde lette denne Overgangstilstand for disse Kjøbstæders Ved-